

Debuut onder de zoden

Uitgever begraaft verhalenbundel van Olga Polskin

'Het meisje met de linkerhanden is niet meer'. Het eerste exemplaar van een verhalenbundel met die titel wordt op zaterdag 17 januari door de uitgever begraven in het bos, nabij het Spinnekopvlak in Nationaal Park Zuid-Kennemerland.

De bundel is verschenen bij uitgeverij Tanker Boot, een éénmansbedrijfje van Haarlemmer André Westra. De verhalen zijn geschreven tussen 1998 en 2008 door de Russische Olga Polskin 'onder haar of een andere naam'. De Nederlandse vertaling is van André Westra. En Olga Polskin is ook weer een pseudoniem van André Westra.

Ingewikkeld?

Communicatieadviseur en uitgever André Westra, zoveel is wel duidelijk, houdt er van om een absurde draai te geven aan de dingen in het leven. Dat blijkt ook uit eerdere projecten van zijn hand en van uitgeverij Tanker Boot. Vorig jaar verschenen twee boekjes met teksten die door mensen in de trein waren achtergelaten: een handleiding voor krantenverkopers of de notulen van een vergadering. Teksten die, als je ze los van de oorspronkelijke bedoeling leest, een andere, literaire betekenis krijgen. Westra zorgde er voor dat ook de boekjes weer gevonden konden worden. Twee ervan heeft hij teruggelegd in de trein. "Ik vind het leuk om een uitgave terug te geven aan waar ik het vandaan heb gekregen", verklaart hij. "De verhalen in de nieuwe bundel komen uit de grond van mijn hart. Daarom geef ik ze terug aan de grond."

'Het meisje met de linkerhanden is niet meer' bestaat uit 21 korte verhalen. Soms heel korte verhalen, van een regel of vijf, zes, die het midden houden tussen verhalen en gedichten of, zoals de ondertitel wil, 'gewrichten'. "Ik ben er tien jaar mee bezig geweest", vertelt Westra. "Nu ben ik er klaar mee. Natuurlijk had ik de eerste bundel ook symbolisch kunnen verbranden. Maar ik vind het onder de grond stoppen een mooiere symboliek."

"Het heeft zoveel tijd gekost de verhalen te schrijven omdat ik er voortdurend aan geschaafd heb. De ondertitel is niet voor niets 'gewrichten'. Ik zie proza bijna als een vorm van poëzie. Elk verhaal is als een klein kunstwerkje dat pas af is als elk woord, elke komma, elke punt op zijn plaats staat. Als een verhaal eenmaal is gepubliceerd betekent het dat ik er niets meer aan kan veranderen. Deze uitgave is dus ook een manier om mezelf te dwingen het los te laten. Om tegen mezelf te zeggen dat het nu maar eens afgelopen moet zijn met dat gepruts op de vierkante millimeter."

De verhalen zelf hebben ook een link met het absurde, met een sprookjesachtige wereld, en zijn soms op het randje van gruwelijk, zoals het stuk 'Achter de fabriek':

'Hij werkte zo langzaam dat hij slechts voor zeventig procent werd aangenomen. Nu had Louis hierover kunnen mopperen, maar dat was niet wat Louis graag deed; liever pakte Louis kleine dieren bij de poot om ze hard tegen de grond te slaan: bam... bam... bam...'

Of zoals in het titelstuk 'Het meisje met de linkerhanden is niet meer':

*'Het meisje met de linkerhanden huppelde langs het water. Ze droeg een wit satijnen jurkje en had blond engelenhaar.
"Neem mij toch een keer, neem mij altijd weer, o zijt mij toch genadig", zong zij dat het psalmen waren.*

Uit het bos kwamen zeven mannen – en nog een man.'

Waarom zo gruwelijk? André Westra zegt daar zelf niet helemaal achter te zijn. "Dat is het ongerijmde in mijn verhalen. Ik denk dat als ik ze vrolijk zou maken de verhalen minder een kijk op de werkelijkheid geven. Dingen lopen nu eenmaal vaak slecht af. Daar zou ik natuurlijk een andere draai aan kunnen geven. Maar ik reserveer de vrolijkheid liever voor mijn dagelijkse beslommingen, voor mijn relatie en voor mijn vrienden."

De bundel verschijnt in een oplage van 200 exemplaren (waarvan er 40 niet in de handel komen). Westra beseft dat hij daarmee niet de boeken Top 10 bestormd. Dat neemt niet weg dat hij het uitgevervak, 'het maken van mooie, verrassende boeken' met plezier uitoefent. Al drukt een soort voorwoord natuurlijk het tegendeel uit:

*'alle uitgevers zijn klootzakken en mogen doodvallen en sterven tegelijkertijd
alle lezers zijn klootzakken en mogen doodvallen: jullie moeten allemaal dood
alle schrijvers zijn de grootste klootzakken en mogen helemaal doodvallen'*